

[Albertsen.]

nogle, der kan komme ind under den karakteristik; jeg vil lade hr. Per Federspiel være ene om at fremføre den. Men vi ved også, at en række af de mennesker kom ind i billedet, fordi de tilfældigvis opholdt sig et bestemt sted. Jeg erindrer en fangekammerat, som svarede, når vi spurgte ham, hvorfor pokker han var blevet arresteret, at han havde haft hul i lommen, han havde ikke sit identitetskort på sig, og derfor blev han arresteret, derfor kom han til tyske koncentrationslejre. Derfor er han i dag en plaget mand. Han må bestemt frikendes for den karakteristik, som hr. Per Federspiel her fremfører.

Jeg mener, der er god overensstemmelse med den holdning, som jeg gav udtryk for, og jeg har ikke haft nogen besværighed — dette være henvendt til den konservative ordfører, fru Ulla Worm — med at finde mine egne ben. Hvis fru Ulla Worm lyttede til min ordførertale ved første behandling og erindrer, hvad der er foregået under udvalgsarbejdet, vil hun ikke være et sekund i tvivl om, at det, der nu foreligger i form af ændringsforslag fra socialministeren, er resultatet af en holdning efterlevet i ændringsforslag med tilslutning fra et flertal i udvalget. Ingen har tidligere protesteret, hverken hr. Frode Jakobsen eller andre.

Jeg mener, at det, der her foreslås, er en logisk konsekvens, og det er forventelig slutstenen på en lovgivning for en gruppe medborgere, som har krav på støtte, som har krav på bevågenhed. Det, vi gør, er en retfærdighedshandling over for dem. Derfor er jeg i bedste overensstemmelse både med min samvittighed og med min politiske holdning og med min ordførertale ved første behandling.

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg må beklage meget, at der i denne sag ikke har kunnet opnås enighed i udvalget, denne sag, som der ellers har været udtalt så mange positive ting om. Jeg har bemærket, at fru Gerda Tosti Nielsen i et møde i fangesammenslutningen også har udtalt sig om en forbedring af bundgrænsen, og det er jo det, vi gør ved ændringsforslaget.

Må jeg gøre opmærksom på, at der i udvalget har været fuld enighed om — dette er henvendt til hr. Per Federspiel — at give jø-

derne hædersgaver, og når man er nået dertil, så vil jeg sige, at så kan jeg ikke holde de mennesker udenfor, som er blevet taget ved forskellige razziaer. Det var i høj grad den tids sociale tabere. Også de rammes af det, vi i dag kalder kz-syndromet, og da man nu er enig om at tage skridtet og tage jøderne med i denne tildeling af hædersgaver, ja, så mener jeg helt klart, at de øvrige også må tages med.

Det er rigtigt, at jeg i første omgang ikke gik ind for en forhøjelse af årslønnen, men dermed være ikke sagt, at jeg fandt det urimeligt. Det er nu efter fornyede forhandlinger lykkedes at få mulighed for at yde denne gruppe mennesker, om hvilke alle — og jeg understreger „alle“ — har sagt, at de ikke skal blive glemte, en forhøjelse af bundgrænsen for årslønnen med 500 kr. det første år og 500 kr. yderligere fra 1. april 1974.

VKR kan gå med til de første 500 kr., men ikke de yderligere 500 kr. fra 1974. Man må gøre sig klart, at det her drejer sig om en meget lille gruppe mennesker, som desværre reduceres meget stærkt i disse år. Jeg må sige, at jeg finder det ikke rimeligt at bruge besparelsesbestræbelser over for denne gruppe, og jeg er glad for, at jeg har fået mulighed for at yde en yderligere forhøjelse i 1974.

Jeg havde som sagt håbet, at der kunne opnås enighed i udvalget. Vi har så tit hørt, at mindre og delvis glemte grupper måtte vi have opmærksomheden særlig henledt på, jeg kan kun beklage, at VKR ikke kan være med heller i denne sag.

Gerda Tosti Nielsen: Vi har ganske rigtig været til møde med fangesammenslutningerne, det skete allerede så tidligt som for et års tid siden, og dér blev spørgsmålet rejst, om der ville være mulighed for at hæve beregningsgrundlaget for de laveste grupper eller i det hele taget. Det er ganske rigtigt — det må være et referat, ministeren har, for ministeren var ikke selv til stede — at vi dér drøftede, om der var mulighed for, når der kom et lovforslag, at få hævet beregningsgrundlaget for de laveste grupper. Det var under den klare forudsætning, at det var nogle helt private drøftelser, man havde, og at man i det hele taget, når et sådant lovforslag måtte komme frem, sammenholdt det med de økonomiske forhold,